

ภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลิส

Digitalis intoxication

วงศ์ วสุชานน, พบ.*

ชาวศักดิ์ กานกันพาพงษ์, พบ.**

ยาดิจิทัลิส (Digitalis) เป็น cardiac glycoside ที่มีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ Na-K ATPase มีผลให้เพิ่มระดับโซเดียมและแคลเซียมและลดระดับของโพแทสเซียมในเซลล์ การเพิ่มระดับแคลเซียมในเซลล์ จะทำให้เกิดการหดตัวของ actin และ myosin ระหว่างช่วงหัวใจบีบตัว digitalis มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการนำกระแสไฟฟ้าของหัวใจ กระตุ้น cardiac muscle, pace maker และ conduction cell โดยตรงจากการลด resting membrane potential และ prolong refractory period นอกจากนี้ยังมีผลทางอ้อมผ่าน sympathetic และ vagotonic effect ซึ่งมีประโยชน์ในผู้ป่วยที่มี poor left ventricular function และ หรือ congestive heart failure⁽¹⁾

ดิจิทัลิสถูกคุductซึมและกระจายตัวอย่างช้า ๆ ในกระแสเลือด โดยร้อยละ 25-30 จะไปรวมตัวกับโปรตีนในกระแสเลือด และถูกขับออกทางไ泰 มีค่าครึ่งชีวิตประมาณ 36-45 ชั่วโมง แต่อจานานกว่านี้ในภาวะตับหรือไตวาย ระดับของดิจิทัลิสในเลือดอยู่ในช่วง 0.6-2.5 nmol/L(0.5-2ng/mL) ถ้านอกกว่านี้มักเกิดภาวะเป็นพิษ²

ทางคลินิกพบปัญหาภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลิสได้บ่อย พน ได้มากถึงร้อยละ 4.1 ของผู้ป่วยที่ได้รับ cardiac glycosides ทั้งหมด⁽²⁾ เนื่องจากมีจาก therapeutic level และ toxic level ใกล้เคียงกันมาก ภาวะเป็นพิษอาจจะเกิดได้จากอุบัติเหตุใช้ยามากเกินขนาด, ใช้เพื่อม่าตัว ตาย หรือใช้ในขนาดที่เหมาะสมแล้ว แต่มีปัจจัยอื่นมากระตุ้นให้ดิจิทัลิสมีความเป็นพิษมากขึ้น

ผลของดิจิทัลิสต่อระบบต่างๆ

ผลต่อระบบหัวใจ

ระดับดิจิทัลิสสูงในเลือดมีความสัมพันธ์กับความผิดปกติของคลื่นไฟฟ้าหัวใจ โดยอาการแสดงจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับ อายุ และโรคหัวใจเดิมที่มีอยู่ในผู้ป่วยอายุน้อยและมีความผิดปกติทางหัวใจเดิมไม่นำก นักจะพบเป็น conduction disturbance (AV block) ส่วนผู้ป่วยสูงอายุ และมีความผิดปกติทางหัวใจเดิมอยู่มากจะพบ ectopic rhythm มากกว่า⁽³⁾

ภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลิสพบความผิดปกติทางคลื่นไฟฟ้าหัวใจได้เกือบทุกรูปแบบ พน ได้ทั้ง

*แพทย์พีเลียง

**แพทย์ประจักษ์กลุ่มงานอายุรกรรม โรงพยาบาลรามาธาราชสีมา

tachycardia หรือ bradycardia เช่น premature atrial tachycardia, supraventricular tachycardia, bigeminy, trigeminy, PVC, ventricular tachycardia, ventricular fibrillation, prolong PR interval, shortening QT interval, depression ST segment and T wave amplitude⁽³⁾ ถ้าเป็น ventricular tachycardia แบบ bi-directional tachycardia (QRS complex สูงสลับตัว) จะเป็นลักษณะเฉพาะของภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลส์⁽⁴⁾

ผลต่อระบบทางเดินอาหาร

พบได้ประมาณร้อยละ 45 ของผู้ป่วย จะมาร่วมกับอาการคลื่นไส้อาเจียนซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการที่ดิจิทัลส์กระตุ้นที่ chemoreceptor trigger zone (CTZ) ที่อยู่บริเวณ postrema of medulla มากกว่าที่เกิดจาก การออกฤทธิ์ที่ระบบทางเดินอาหาร บางรายพบอาการปวดท้อง ห้องเสียร่วมด้วย และในคนสูงอายุจะพบอาการเบื่ออาหารได้มากกว่า คลื่นไส้อาเจียน เมื่อหดุคใช้ยา อาการจะกลับเป็นปกติได้ในไม่กี่วัน⁽⁵⁾

ผลต่อระบบประสาท

ปวดศีรษะ ง่วงซึม อ่อนเพลีย เป็นอาการที่พบบ่อย และพบได้ในระยะแรก อย่างไรก็ตามอาการอ่อนเพลีย ง่วงซึมมากอาจเกิดภาวะหัวใจล้มเหลวที่รุนแรงได้

อาการปวดที่บริเวณส่วนล่างของใบหน้า (neuralgic pain) อาจเป็นอาการที่พบได้แรกสุด พนได้ไม่บ่อยแต่ค่อนข้างจำเพาะต่อภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลส์ อาการปวดและชาที่บริเวณอื่นอาจพบได้บ้าง

อาการผิดปกติทางจิตอาจมาได้ด้วยหลายรูปแบบ เช่น ซึม, aphasia, delirium, hallucination แต่มักไม่พบอาการชัก

การมองเห็นที่ผิดปกติ อาจเห็นเป็นลักษณะเป็นวงแหวนล้อมรอบวัตถุ (halo) โดยเฉพาะวัตถุสีเข้ม และการรับรู้ของสีผิดปกติ โดยเฉพาะสีเขียวและเหลือง โดยไม่ค่อยพบกับสีแดง น้ำเงิน และน้ำตาล ผู้ป่วยอาจมี amblyopia, diplopia และ scotoma ได้ชั่วคราว อาจพบ

retrobulbar neuritis เนื่องจากผลกระทบดิจิทัลส์ต่อ papillo-macular fiber ของ optic nerve⁽⁶⁾

อาการทางระบบประสาท สามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่มีอาการระบบทางเดินอาหารหรือระบบไหลเวียนเลือดเลยก็ได้⁽⁶⁾

ปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลส์

ปัจจัยเสี่ยงได้แก่ การใช้ยาเกินขนาด, ภาวะโปแทสเซียมต่ำจากการใช้ยาขับปัสสาวะ, การทำงานของไตเสื่อมลง, การทำ dialysis, hypercalcemia, hypomagnesemia และ hypothyroidism ที่พบบ่อยที่สุดคือภาวะโปแทสเซียมต่ำจากการใช้ยาขับปัสสาวะ

ภาวะโปแทสเซียมต่ำจะเพิ่มการขับของดิจิทัลส์ที่หัวใจ และลดการขับออกทางไต⁽³⁾ ภาวะ hypercalcemia และภาวะ hypomagnesemia มีกลไกเช่นเดียวกับภาวะโปแทสเซียมต่ำ ได้เสื่อมทำให้การขับออกของยาลดลง ภาวะ hypothyroidism จะลดการทำงานของดิจิทัลส์และเพิ่ม sensitivity ของหัวใจต่อ cardiac glycosides ตรงข้ามกับภาวะ hyperthyroid ที่มีการทำลายดิจิทัลส์มากขึ้นและต้องการขนาดดิจิทัลส์ที่สูงขึ้น⁽¹⁾

การวินิจฉัย

การวินิจฉัยต้องอาศัยประวัติการใช้ยา อาการและอาการแสดงร่วมกับตรวจยืนยัน โดยการดูระดับดิจิทัลส์ในเลือด ซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์กับระยะเวลาการกินยา nie ก่อนที่จะมีอาการ รวมทั้งต้องค้นหาปัจจัยเสี่ยงด้วยเสมอ

การตรวจระดับดิจิทัลส์ควรจะต้องทำทุกครั้งที่ผู้ป่วยสูงอายุมาด้วยการเปลี่ยนแปลงระดับความรู้สึกตัว แม้จะไม่มีการปรับยามาก่อนหน้านี้ก็ตาม

การรักษา

การวินิจฉัยให้ได้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด จึงต้องนึกถึง

เสนอในผู้ป่วยที่ใช้ยาและมีอาการดังกล่าว การรักษาประกอบด้วย supportive care, symptomatic therapy และ specific therapy

Supportive care ได้แก่ การหยุดยาดิจิทัลิส, การขยับผู้ป่วยเข้าหาหรือผู้ป่วยวิกลุดเพื่อการดูแลอย่างใกล้ชิด, การติดตามคลื่นไฟฟ้าหัวใจเพื่อเฝ้าระวังภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ, การให้ไปแต่เดียวในกรณีมีไปแต่เดียวในเดือดต่ำ, หลีกเลี่ยงการใช้ยาขับปัสสาวะที่ทำให้ไปแต่เดียวในเดือดต่ำ, การแก้ไขภาวะผิดปกติของเกลือแร่, ลดการดูดซึมยาโดยใช้ repeated dose activated charcoal, ควรระวังการใส่ nasogastric tube เนื่องจากอาจกระตุนระบบ parasympathetic มีผลให้ conducting system ผิดปกตินำกไปเกิด heart block ได้

การให้ไปแต่เดียวจะสามารถลดการจับของดิจิทัลิส ที่หัวใจและสามารถลดพิษจากดิจิทัลิส (cardiotoxic effect) ได้ แต่การให้ต้องระวังในผู้ป่วยที่มีไปแต่เดียวในเดือดสูงอยู่แล้ว, ในผู้ป่วยที่ไตราย, ผู้ป่วยที่มี severe AV block ซึ่งการให้ไปแต่เดียวอาจทำให้เกิด complete heart block และ cardiac arrest ได้⁽⁷⁾

Symptomatic therapy ในกรณีที่หัวใจเต้นช้า เช่น sinus bradycardia, second and third degree heart block มีผลให้ความดันโลหิตตกได้ อาจแก้ไขโดยใช้ atropine, dopamine หรือ epinephrine ถ้าไม่ได้ผลอาจต้องใส่เครื่องกระตุ้นหัวใจชนิดชั่วคราว ในกรณีที่หัวใจเต้นเร็วจาก ventricular tachyarrhythmia ก็อาจให้ magnesium sulfate, phenytoin, lidocaine, bretylium หรือ amiodarone เพื่อลดอัตราการเต้นของหัวใจ⁽⁷⁾

การใช้ electrical counter shock เพื่อรักษา arrhythmia ก็ต้องระวังว่าอาจทำให้เกิดการนำกระแสประสาทในหัวใจห้องล่างที่ผิดปกติรุนแรงได้ ดังนั้นควรใช้พลังงานที่น้อยที่สุดที่ทำได้ อาจเริ่มให้ที่ 50 จูลก่อนแล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้น⁽⁷⁾

Specific therapy การให้ digoxin specific Fab-

fragment antibody ซึ่งเป็น antidote มีข้อบ่งชี้คือ severe ventricular arrhythmia หรือ progressive bradycardia โดยให้เข้าเส้นเลือดดำอย่างช้าๆ ภายใน 15-30 นาที ชาจะออกฤทธิ์ภายในเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง และถูกขับออกทางปัสสาวะในอีก 16-20 ชั่วโมง ในผู้ป่วยที่มีภาวะตับ หรือไตราย ซึ่งยาอาจจะอยู่ในร่างกายได้นานหลายวันถึงเป็นสัปดาห์ มีการศึกษาภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลิสในผู้ป่วย 26 รายที่มีอาการรุนแรงชนิด life threatening พบร่วมกับการให้ digoxin immune Fab (ovin)-Fab fragment (Digibind®) สามารถลดขั้ตตราการตายได้อย่างมีนัยสำคัญ⁽⁸⁾

ปัจจุบันมาตรฐานของการรักษาภาวะเป็นพิษจากยาดิจิทัลิสยังคงเป็นการรักษาตามอาการ ในผู้ป่วยที่ทำการทำงานของໄทบากติค่าครึ่งชีวิตของดิจิทัลิส ที่ถูกกำหนดในเวลา 36-48 ชั่วโมง ในผู้ป่วยที่มีໄทบากติค่าครึ่งชีวิตของดิจิทัลิส เพิ่มขึ้นอาจถึง 4-6 วัน ดังนั้นแม้จะทำการรักษาอย่างเต็มที่ อัตราการตายก็ยังคงสูงอยู่ในช่วงร้อยละ 3-31 ในผู้ป่วยที่ใช้ digitalis เพื่อรักษาโรคและอยู่ในช่วงร้อยละ 13-25 ในรายที่กินยาเกินขนาดจากอุบัติเหตุหรือต้องการฆ่าตัวตาย⁽⁸⁾

References

- Smith TW. Digitalis. Mechanisms of action and clinical use. N Engl J Med 1988; 318: 358-65.
- Williamson KM, Thrasher KA, Fulton KB, LaPointe NM, Dunham GD, Cooper AA, et al. Digoxin toxicity: an evaluation in current clinical practice. Arch Intern Med 1998; 158: 2444-9.
- Kelly RA, Smith TW. Recognition and management of digitalis toxicity. Am J Cardiol 1992; 118G-119G.
- Mahdyoon H, Battilana G, Rosman H, Goldstein S, Gheorghiade M. The evolving pattern of digoxin intoxication: observations at a large urban hospital from 1980 to 1988. Am Heart J 1990; 120: 1189-94.

5. Liden CH, Burns MJ. Poisoning and Drug overdosage. In: Braunwald E, Fauci A, Kasper DL, Hanser SL, Longo DL, Jameson JL, editors. *Harrison's Principle of Internal Medicine* 15 ed. New York: McGraw-Hill 1998; p 2595-616.
6. Camm AJ. Cardiovascular disease. In: Kumar P, Clark M, editors. *Clinical Medicine* 4 ed. Edinburgh: WB. Saunders 1998; p 625-744.
7. Thomas FB. Clinical pharmacology and toxicology. In: Prakash UBS, Habermann TM, editors. *Mayo Clinical Internal Medicine Board review 2002-2003*. Minnesota: Lippincott Williams & Wilkins 2000; p 137-52.
8. Antman EM, Wenger TL, Butler VP Jr, Haber E, Smith TW. Treatment of 15 cases of life-threatening digitalis intoxication with digoxin-specific Fab antibody fragments. Final report of a multicenter study. *Circulation* 1990; 81: 1744-52.